

[Juul.]

næst melder der sig det Spørgsmaal: Vil det være rigtigt at indskrænke Avlen af andre Afrøder til Fordel for Planter til Ensilering? I saa Fald vil det antagelig komme til at gaa ud over Kornarealerne, og det kan igen medføre en Nedgang i Svineproduktionen, da det antagelig vil være saadan, at hvis ikke vi kan faa Oliekager her til Landet, kan vi heller ikke faa Korn. Men at indskrænke Svineproduktionen i Øjeblikket til Fordel for Smørproduktionen vil vel næppe nogen anse for økonomisk forsvarligt.

Men det er alt sammen Overvejelser, der vil gaa forud for den enkelte Landmands Dispositioner, og der er næppe Fare for, at Landmændene blindt giver sig i Lag med Ensilering, selv om denne Lov bliver gennemført. Men kan der f. Eks. naas et godt Resultat af Ensilering af en Plante som Lupin, baade Sødlupin og den bitre Lupin, vil vi derigennem kunne hæve Sandjorderne betydeligt i Dyrkningsværdi, og det vil naturligvis have Betydning baade for den enkelte Landmand og for Samfundet i sin Helhed.

Vi vil fra Venstres Side anbefale en Udvalgsforhandling om det Lovforslag, der her foreligger.

Grønning: Det foreliggende Lovforslag om Ydelse af Statslaan til Landbrugere, der ønsker at bygge Ensilagebeholdere og herved opnaa en bedre og mere økonomisk Konservering af forskellige Grøntfoderafgrøder, vil sikkert kunne paaregne en hel Del Interesse. Lovforslaget bygger paa Produktions- og Raastofudvalgets Betænkning og Indstilling, og her har det interesseret mig at se, at den helt og fuldt følger den Linie, som den konservative Raastofbetænkning af 1937 fulgte, og at den med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal gøres for at opbevare og konservere Grøntfoderstoffer, nævner de samme tre Metoder som den, nemlig for det første kunstig Tørring, for det andet Ensilering og for det tredje rationel Høtilberedning. Men ligesom vi i vor Betænkning udskød kunstig Tørring som et Middel, der under vore Forhold er for dyrt, og henviste til Ensilering og rationel Høberedning, saa har Produktions- og Raastofudvalget fulgt nøjagtig den samme Linie. Det kan jo kun være tilfredsstillende for os, men jeg kan dog ikke tilbageholde en Beklagelse over, at dette Lovforslag først kommer til Behandling nu, og at det ikke kom til Behandling for 3 Aar siden.

Lovforslaget ligger paa Linie med den i Fjor gennemførte Lov om Staldhygiejne. Denne tog navnlig Sigte paa Opsamling af visse Gødningsstoffer, Ajele, og paa at hindre unødvendig store Tab af Værdistoffer under Opbevaring heraf. Paa tilsvarende Maade tilstræber man ved Bygning af Ensilagebeholdere at skaffe Mulighed for at kunne opbevare og konservere forskellige Grøntfoderafgrøder, for hvilke der ikke i Øjeblikket er Brug, paa en saadan Maade, at Foderets Værdistoffer bevares med det mindst mulige Tab. Fælles for disse Foranstaltninger er tillige, at de begge er Led i en teknisk Udvikling, som er baseret paa en lang Række Undersøgelser og Forsøg, der har fastslaaet, at meget betydelige Værdier, der kan tælles i Millioner Kroner, kan bevares for Landbruget og derigennem ogsaa for Samfundet ved Foranstaltninger som dem, Loven fra i Fjor og nærværende Lovforslag tager Sigte paa.

Man kan nu spørge, om Landbruget da ikke selv er i Stand til at udbygge sit tekniske Apparat i Forhold til Tidens Krav, og derom vil jeg gerne sige nogle Bemærkninger senere. Her skal jeg kun fastslaa, at den Statsinteresse, som finder Udtryk gennem Forslaget om Ydelse af Statslaan, har sin naturlige Forklaring i den tilsigtede Foranstaltnings valutabesparende Karakter.

Forudsætningen herfor, som for Lovforslaget i sin Helhed, er den tekniske Udvikling paa Planteavlens Omraade, som i den sidste halve Snes Aar har medført, at der er tilvejebragt Betingelser for, at dansk Landbrug i langt højere Grad end tidligere er i Stand til at forsyne sig selv med Raastoffer til Husdyrbrugsproduktionen. Af største Betydning herfor har været den Planteforædling, som har fremskaffet en Række særlig ydedygtigt Kløver- og Roestammer, ligesom det udvidede Kendskab til Lucernedyrkning, rationel Høberedning og Ensilering i Forbindelse med de gennemførte Grundforbedringsarbejder har tilvejebragt de nødvendige Betingelser for en udvidet Dyrkning og rationel Udnyttelse af disse højt forædlede Kulturplanter.

Men Udnyttelsen af disse Betingelser for en forøget og værdifuld Planteproduktion og dermed for en formindsket Import af Raastoffer til Husdyrbrugsproduktion er paa mange Maader blevet hemmet, endskønt en saadan Forøgelse af vor Planteproduktion saavel af beskæftigelsesmæssige som af valutariske Grunde naturligt maatte tilstræbes i en Tid, hvor lønnende Arbejdsmuligheder er eftersøgt, og hvor en knap Valutatilgang paa mange Maader indskræn-